kokoßowych woŕechow najědk, běžaſcho weto k morju ſaß po hawſtry glědat. Won jich jano makutſchko namaka a wjaßelaſcho ße togodla ſchym wěžej, až běſcho něžo druge a lěpſche k jěži namakał. Te hawſtry weſe ſeßobu k hobědu, tež naſběra ßebe proſne hawſtrowy ſchkorpiny a weſe je ſe ßobu. Dokulž kopaty daniž motyjki ńemějaſcho, myßlaſcho ße, až možo ſ tymi ſchkorpinami žěry do ſemje ryſch a bomki ßažaſch. Tak ßažaſcho won hobſtawńe bomki a naßaža jich zeky rěd wot jadnogo boka gory až k drugemu dopołhokolize a naßaža je pſchawe guſto, jaden pſchi drugem a hobłěwaſcho je kuždе žajtſcho a wjazor ſ wodu, aby lěpěj roßli. Na janom rěže bomkow pak jomu ńeběſcho doſcź, ale naßaža tſchi kſchozeńe dalej ſaßej taki rěd a potom hupołni pſche=ſtrěń (rum) mjaſy rědoma ſe ſemju. Tak naſta twardy pěſkowy naßyp, pſches kotryž bžes wělikeje prozy nichten ńamžaſcho. Aby Robinſon ńemėk hobſtawńe ſchėžkeg žėka, běłaſcho łyko wot kokoßowoŕechowych ku=pinow a pleſchcheſcho ſ nich niſchi a powŕoße (ſchtryki) a hupleſche a ſwěſa ßebe jaběŕ. Ten pſchiwěſa ſa pénk togo boma, kenž nad jogo jamu na goŕe ſtojaſcho, aby mogł po ńom ſe ßwojogo ſ'chowa wen a ſaßej nutſch pſchiſch, gdyž ße jomu lubjaſcho, nichten pak k ńomu, kenž to ńeſnajaſcho; pſcheto won ße wělgin bojaſcho pſched žiwimi luźimi. Hobßaža a hupołni togodla tež poßlėdnu žėru w pěſkowem naßypė, kotruž běſcho do něta wotzyńonu woſtawił. Pěſk a kańeńe ſa naßyp běŕaſcho ſe ßwojeje gory a woßebe ſ jamy a ſzyni ju ſ tym wėle wětſchu a